

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 15/2007 - 23 pàgines

Sessió ordinària del dia 11 d'octubre del 2007

El dia 11 d'octubre del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 43/2007, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència del M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany, Síndic General, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Robert Call Masià
M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer Obiols
M. I. Sr. Jordi Font Marín
M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
M. I. Sra. Eva García Pastor
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
M. I. Sr. Esteve López Montanya

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Jaume Serra Serra
M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència de la Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret, subsíndica general, i dels Srs. Josep Dallerès Codina, Vicenç Alay Ferrer, Enric Tarrado Vives i de la Sra. Olga Adellach Coma.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu, de Cultura i Ensenyament Superior; Meritxell Mateu Pi, Ministra d'Afers Exteriors, i Montserrat Gil Torné, Ministra de Salut, Benestar, Família i Habitatge.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Robert Call Masià, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Doncs començaríem amb la primera pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a la signatura del conveni d'adhesió al Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus.

Fou registrada amb el número 1066, i s'ha publicat en el Butlletí 45/2007, del 10 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Ferrer.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de setembre el Govern va aprovar la signatura d'un Conveni d'adhesió al Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus.

En la nota de premsa del Govern es posa de manifest, entre altres, que el Consorci canalitza les propostes i actuacions de l'espai territorial dels Pirineus a les institucions europees i és l'autoritat de gestió dels fons comunitaris Interreg.

Alhora, la Comunitat de Treball dels Pirineus està integrada per tres regions franceses: Aquitània, Llenguadoc-Rosselló i Migdia-Pirineus; i per quatre comunitats autonòmiques espanyoles: Aragó, Catalunya, el País Basc i Navarra. Es tracta, doncs, d'un organisme interregional.

Alhora, d'ençà el 1993, els comuns han assumit la representació de l'Estat Andorrà en el marc de la CTP, de la Comunitat de Treball dels Pirineus.

En aquestes circumstàncies, es pregunta al Govern:

El Govern ha tingut en compte els comuns a l'hora d'aprovar la signatura del Conveni d'adhesió al Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus ?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Respon pel Govern, Sra. ministra d'Exteriors teniu la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

La Comunitat de Treball dels Pirineus a efectes de dret no és un organisme interregional, sinó una associació creada d'acord amb la llei francesa d'associacions de 1901, entre els representants dels membres de la CTP, i que s'anomena Associació per la Comunitat de Treball dels Pirineus.

L'article 1 dels estatuts d'aquesta associació estableix que la CTP està formada per les regions franceses, les comunitats autònomes espanyoles i pel Principat d'Andorra, com a entitat sola i única. I varen adoptar el protocol... el van signar tots junts a Pau el 4 de novembre del 1983.

Així doncs, tal com ha esmentat, en la CTP hi ha Aquitània, Llenguadoc-Rosselló, Migdia-Pirineus, País Basc, Aragó, Navarra, Catalunya i Andorra.

Això és així des del 1983 fins l'any 2005. Durant aquest temps, la CTP ha estat sense personalitat jurídica pròpia. El 2005 es crea un consorci emanant de la CTP amb dret espanyol. És a dir, passem del dret francès al dret espanyol. I és amb aquesta figura del Consorci que el 2005 la CTP té, mitjançant el Consorci, personalitat jurídica pròpia.

A l'any 2006, hi ha un element nou i és que la Comissió Europea decreta... o més aviat més que decretar, decideix que l'autoritat de gestió del programa Interreg, que començarà a desenvolupar-se del 2007-2013, serà el Consorci de la CTP.

Andorra no forma part del Consorci de la CTP, però forma part de la CTP com a entitat única i no com a entitat amb les set parròquies. Parlo a efectes de dret.

És per això que, tenint en compte que l'any 2004, Andorra va signar l'acord de cooperació, i que hi ha un article, que és l'article 7 en el qual li dóna paraigua jurídic per anar cap a la cooperació regional. I que l'any 2007, és a dir ara, tal com us vaig comentar en un altre Consell General, el programa Interreg 4 A que ha de sortir properament, per primer cop, de manera explícita, s'anomena França-Espanya-Andorra, doncs, Andorra va començar les accions per poder-se integrar dins del Consorci.

El que es va fer el mes de setembre, és demanar el vist-i-plau de les regions, i ara el segon pas és demanar el vist-i-plau directament dels estats, perquè entre això, les regions de França i d'Espanya no poden signar amb un estat, i és per això que la seva gestió es fa en base amb un acord que van fer l'any 95, l'Estat Francès i el Regne d'Espanya, que es diu el Tractat de Baiona. I aquí ells donen un paraigua per reglamentar les relacions de les seves regions veïnes d'un costat a l'altre dels Pirineus.

Nosaltres, ara, el que haurem de fer és formar part del Tractat de Baiona, per després estar dintre d'aquest Consorci.

Això pel que fa al dret. Perdoni que m'allargui una mica.

Ara agafaré la representació. A la representació, pel que fa a les comissions i a les reunions tècniques, sempre, han estat els funcionaris de l'Administració general els que han anat a representar Andorra en les diferents reunions, des del 83 fins avui en dia.

A més a més, l'any 97... del 97 al 99, Andorra va tenir la presidència de la Comunitat...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra si pot anar acabant. Ha exhaurir els dos temps, també el que li correspondria per la seva dúplica.

La Sra. Meritxell Mateu:

Podria només dir una frase?

El Sr. síndic general:

A nivell de resum.

La Sra. Meritxell Mateu:

Doncs, l'única frase és que en el plenari sí que hi ha hagut una representació diferent en la qual hi han hagut els comuns, algunes vegades, ministres, d'altres vegades, el cap de Govern en d'altres i directors de l'Administració; cada cop de manera ad hoc.

El Govern, de totes maneres, manté la seva fermesa de compromís de poder col·laborar amb els comuns per continuar representant a la CTP conjuntament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva intervenció.

Passariem, doncs, a la consellera Sra. Ferrer pel torn de rèplica.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra s'ha descuidat de citar la Sindicatura, que també ha estat en els plenaris de la CTP.

Efectivament, en la sessió del Consell General del 31 de maig del 2007, va ser concretament, vostè ja va

respondre a una pregunta que li vaig formular en relació a una qüestió semblant, que era el desenvolupament de l'Acord de cooperació de la Unió Europea en relació, també, a la CTP, a la Comunitat de Treball dels Pirineus.

Andorra forma part de la CTP, com bé ha dit, des de l'any 1983. En un inici, la representació institucional d'Andorra era assumida pel M. I. Sr. Síndic General. I és a l'any 1992 que hi ha un acord d'aquesta Cambra, del Consell General, que consta en l'acta número 6/92, el Consell General decideix traslladar aquesta competència al cap de Govern de l'època.

Recordem que l'any 92 estàvem en ple procés constituent, en una època en la que Andorra encara no era subjecte de dret internacional, i es qüestionava el seu estatut internacional. El Govern de l'any 93, molt conscient del paper que havia d'assumir Andorra com a Estat, en el que anomenaven en aquell moment, el "concert de les nacions", va transferir la representació d'Andorra en el si de la CTP als cònsols, conscient que es tractava d'un organisme interregional amb competència dels poders locals, reservant al Govern les relacions pròpies d'estat a estat, tot en el marc de les respectives competències.

Amb la Constitució del 93, els andorrans vam aconseguir un vell anhel, ser reconeguts com a Estat en l'àmbit internacional. I per fer-nos respectar internacionalment s'ha anat tenint molta cura a l'hora de saber el lloc que ens correspon.

A nivell parlamentari participem, doncs, a les reunions dels grups d'amistat, del Consell d'Europa, a les de l'OSCE, UIP, etc. A nivell del Govern, a part de dirigir la política exterior de l'Estat, es participa, doncs, en organismes governamentals, com les Nacions Unides, o la part governamental del Consell d'Europa, etc.

La Constitució del 1993 dedica el títol 6 a l'estructura territorial de l'Estat Andorrà, i reconeix els comuns com a òrgans de representació i administració de les parròquies. I les parròquies són els poders locals, i no crec que en aquesta Cambra ningú ho qüestionï.

D'ença, doncs, el 93, els cònsols de les set parròquies d'Andorra, en la reunió de cònsols han anat designant els representants d'Andorra en aquest organisme de cooperació transfronterera.

Ha hagut d'arribar vostè, Sra. Meritxell Mateu, per quedar-nos sorpresos en comprovar com el Govern ha desbancat als comuns i participa a les reunions de la CTP, erigint-se en el cap dels poders locals. Fins i tot, vostè s'ha permès signar un document al costat dels presidents de les comunitats autonòmiques, espanyoles i de les regions franceses. També surt a la

pàgina web, vostè a d'alt de tot i al darrera tots els presidents dels poders locals que formen part d'aquest organisme.

Nosaltres som conscients del que significa l'Estat, i de la distribució de competències estatals establertes en la Constitució. El nostre sentit d'Estat no ens permet acceptar que el Govern s'immisceixi en els poders locals.

El Sr. síndic general:

Si pot anar acabant, Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, només voldria, com que no em dona temps, m'agradaria citar que el 20 de setembre, vostè va firmar un document en què les regions franceses i les comunitats autonòmiques espanyoles adopten el compromís d'emplaçar els governs espanyol i francès per tal de facilitar l'entrada d'Andorra al Consorci de la CTP com a membre de ple dret.

I nosaltres senzillament pensàvem que el Govern podia parlar directament amb els governs de Madrid i París sense passar per les comunitats autonòmiques.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Rosa Ferrer. Lamento interrompre, ho lamento molt...

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

És que no hi ha temps.

El Sr. síndic general:

El temps és el temps.

Doncs, entràriem al temps de les repreguntes.

Malauradament, Sra. ministra ha exhaurit els seus dos temps, doncs, estaríem ja al torn de les repreguntes.

Hi ha alguna repregunta?

No hi hauria cap repregunta?

Sí?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Lligat amb això últim que estava dient, que és aquest document d'"Adhesión del Principado de Andorra al Consorcio de la Comunidad de Trabajo de los Pirineos", la Sra. ministra considera que és normal

que signi aquest document al costat dels presidents de les regions i de les comunitats autonòmiques, -li recordo que és la ministra del Govern d'Andorra, no dels poders locals ni de res de tot això-, on es demana que les comunitats autonòmiques i les regions demanin als respectius Governos que Andorra entri a formar part d'aquest Consorci? No creu que és més normal que ho hagués firmat un cònsol d'Andorra en representació dels cònsols?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sra. ministra ara sí que té un minut per respondre.

La Sra. Meritxell Mateu:

No Sra. Ferrer. No ho considero oportú perquè l'Estat Andorrà és l'interlocutor únic a dintre del marc de la CTP.

A la CTP, -ja li he llegit abans els estatuts, no m'estendré perquè sinó em tornaran a dir que no tinc dret a la paraula-, doncs, no hi ha pas per a la representació dels comuns. Això li he dit, era la qüestió de dret.

D'altra banda, li recordo, si ho vol citar com a únic exemple, ja m'hagués agradat. Però no, no! El Sr. cap de Govern l'any 2004, ja va anar ell en representació de l'Estat al plenari de la CTP. Hi han hagut també directors generals que hi van anar en representació de la CTP. Hi ha hagut també un altre ministre que hi va anar en representació en un altre plenari de la CTP a l'any 2006. Hi han hagut també consellers de comú que hi van anar a l'any 2002.

És a dir, la manera d'anar a la CTP, s'ha anat cada cop ad hoc, com he dit abans. I nosaltres pensem que serà bo de continuar d'aquesta manera.

Però, l'únic que de moment, almenys, no es canviï en els estatuts, que l'Estat és l'únic interlocutor que té dret de representar Andorra a la CTP.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. Ministra.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra em pot dir si l'Estat Andorrà és exclusivament el Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

En el moment en què en uns estatuts es posa el Principat d'Andorra i no es posa el Principat d'Andorra amb les seves parròquies, -que a mi m'hagués facilitat la vida si hagués estat així, o les set parròquies d'Andorra, com era en el decret del 81. En el decret de formació del Govern del 81 es parlava, en l'exposició de motius, de federació de parròquies. Això no existeix ara en els estatuts de la CTP.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí.

La Sra. ministra ens ha donat una lliçó de dret pel que respecta a la CTP a l'inici de la seva intervenció, però em sembla que de dret constitucional... de veritat, vostè creu que l'Estat Andorrà només el compon el Govern o el componen tots els organismes i institucions de l'Estat? Pregunto, repeteixo.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra té el seu torn de resposta.

La Sra. Meritxell Mateu:

Jo li parlo que als ulls de la CTP, l'únic que pot representar l'Estat és el Govern. En d'altres organismes, com el Consell d'Europa, els poders locals allà poden tenir un lloc, perquè està específicament indicat. Aquí no. En el moment que estigui indicat es farà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Em pot explicar, doncs, per què fins ara, també, hi han anat els cònsols, i els cònsols d'Andorra han nomenat dos membres perquè els representessin en el si de la CTP?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra el seu torn de resposta.

La Sra. Meritxell Mateu:

Perquè, com recordarà com li he dit fa una estoneta, que d'una part hi havia el dret i de l'altra hi havia hagut la pràctica. I en la pràctica de la representació hi ha dos maneres: a les comissions en les quals sempre ha sigut el Govern a través dels funcionaris i en el plenari que s'ha fet de manera, diguéssim, ad hoc.

Perquè em diu els comuns, però jo li dic que el 2004 va ser el cap de Govern qui hi va anar.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sra. ministra, té coneixement d'una carta que li han adreçat els cònsols al Sr. cap de Govern, en data 20 de setembre del 2007, precisament, queixant-se d'aquesta situació?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, respon pel Govern, Sr. cap de Govern té la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, només per confirmar que aquesta carta ha estat degudament contestada pel cap de Govern.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, si podríem conèixer la resposta de la pregunta per part del Govern.

Perquè la carta, en concret, fa referència a les competències dels cònsols en el si de la CTP, i és una queixa formal que ells efectuen al Govern.

Per tant la repregunta seria quina resposta ha donat el Govern a aquesta carta?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra té la paraula.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

La mateixa que he donat aquí davant d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sra. Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

Només insistir en el fet, , si considera de veritat que és normal, -ha estat despenjat ahir a la tarda de la pàgina web de la CTP-, que la Sra. ministra figuri al costat dels presidents d'Aquitània, de les regions franceses i de les comunitats autonòmiques d'Espanya, representant Andorra a la CTP, i sobretot si considera normal que ella firmi un document en relació a un compromís per adherir-se al Consorci, que Andorra figuri com a estat membre del Consorci de la CTP, com a ministra de l'Estat andorrà i demanant que els poders locals demanin als seus governs, a l'estat central dels estats, que Andorra pugui firmar aquest Conveni? Si creu que és normal des del punt de vista institucional?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Ferrer.

Sra. ministra té el seu torn per respondre.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sra. Ferrer, considero que és normal perquè així ho preveuen els estatuts de la CTP, i així són els procediments. Són les entitats de la CTP que demanen als estats respectius de poder, -és a dir a nosaltres-, això és un altre pas que fem nosaltres com a entitat de la CTP.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Maria Rosa Ferrer:

L'última, ja, perquè... només demanar a la Sra. ministra i al Govern, si no hagués trobat normal de concertar-se amb els comuns abans d'actuar d'aquesta manera?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Jo l'únic que faig és ajustar-me al dret. I el dret diu que la representació d'Andorra és de l'Estat, i a través del Govern. Llavors s'ha fet així. Una cosa és això i l'altra és estar obert per informar als comuns i anar treballant amb ells sense cap problema.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

No hi hauria cap més repregunta?

Passaríem, doncs, a la segona pregunta de l'ordre del dia.

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a l'afer de TSF Sant Julià.

Fou registrada amb el número 1067 i s'ha publicat en el Butlletí 45/2007, del 10 d'octubre.

Té la paraula el Sr. Francesc Casals Pantebre.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

A la vista de les informacions aparegudes darrerament a la premsa del país, i encara ahir al matí i aquest matí, després de formular la pregunta, -cosa que encara afegeix més a la confusió-, referent a TSF Sant Julià, pregunto:

Si pot el Govern informar-nos sobre quina és, actualment, la situació d'aquest afer de Televisió Sense Fronteres Sant Julià?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Casals.

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament del Territori teniu la paraula.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern, Sr. conseller, pot informar i amb molt de gust informarà.

Les informacions que han aparegut a la premsa aquests dies passats, també avui com diu vostè, hi afegiria a Internet, -que també n'hi han hagut d'informacions, durant vuit dies. Fa vuit dies que dura, sobre un nou canal local i privat de televisió que voldria començar a emetre al Principat d'Andorra, penso sincerament que el que motiva és un saludable debat en aquesta matèria.

El tema, però, és molt senzill. Potser molt més senzill del que s'ha volgut dir a la premsa, i més senzill que la confusió a la qual vostè al·ludeix.

No n'hi ha cap de confusió. La normativa vigent és ben clara. La Llei de radiodifusió i televisió declara els serveis de radiodifusió i televisió com a serveis públics amb caràcter essencial, de titularitat estatal. Concretament, i com vostè sap i tots sabem, el servei públic de televisió està gestionat directament per la societat pública estatal Ràdio Televisió d'Andorra SA. La gestió d'aquest servei, com dic, declarat públic, que no sigui el propi de la ràdio i televisió d'Andorra, requereix una concessió administrativa prèvia que ha de ser aprovada pel Consell General, o sigui per aquesta Cambra.

En haver tingut coneixement per la premsa, com vostè Sr. conseller, Sr. Casals que formula la

pregunta, el dia 4 d'octubre del corrent, del fet que aquell mateix dia començarien, de manera literal, deia la premsa, "les emissions del primer canal local i privat de televisió d'Andorra", sense que s'hagi atorgat cap concessió en els termes legalment previstos, el Govern va iniciar l'expedient al que vostè es refereix. I aquest expedient té per objecte, en primer lloc, aclarir, amb les degudes garanties d'audiència i de contradicció, els fets coneguts pel Govern, com vostè, únicament a nivell de la premsa.

Aquest expedient es troba avui en període d'instrucció. Instrucció que ha de permetre reunir tots els elements que permeti al Govern prendre una decisió en ple coneixement de causa.

I de moment, voldria dir que en el marc de l'expedient, no ha calgut prendre cap mesura cautelar, cap mesura preventiva, cap mesura provisional, perquè, també, tal com ha publicat la premsa, -i és un fet que podríem qualificar de notori-, aquesta televisió anunciada no ha començat a emetre, tot i que s'hagi anunciat l'estrena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Casal té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, quan parlava de confusió, per una vegada i sense que serveixi de precedent, no deia que el Govern estès confós.

L'opinió pública està confosa perquè cada dia surten notícies, i a demés, el meu grup parlamentari ha fet la pregunta perquè també n'està de confós. N'està de confós perquè és clar, teòricament es pretenia emetre sense cap autorització, però a través de la infraestructura d'una entitat parapública o pública, i amb unes instal·lacions que crec que són del Comú de Sant Julià, i per tant, també públiques.

I la confusió, doncs, ens ve generada pel fet que, justament, entitats públiques no s'assegurin a qui presten o arrenden els seus serveis en matèria de ràdio i televisió. Tal com ha dit vostè, tenim la Llei de les més clares que tenim.

Fins aquí la meua dúplica.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Casals.

Sr. ministre té el seu torn per la dúplica.

El Sr. Xavier Jordana:

Sr. síndic, hi ha una repregunta... per fer un comentari... és rèplica?

Perdó.

Com a rèplica, més que una rèplica serà un comentari. El Govern té molt clar que com s'ha dit moltes vegades, la legalitat, el principi de legalitat impera en un estat de dret, i tothom ha de complir la llei. En qualsevol activitat, tota empresa, tota persona s'ha d'ajustar a la norma que estigui en aquell moment vigent. I en aquest moment, coincidim que hi ha una Llei molt clara que és la Llei dels serveis de radiodifusió i televisió. Aquests serveis declaren els serveis de televisió com a serveis, repeteixo haver dit, públics essencials, i la titularitat és estatal.

Des d'aquesta perspectiva, tal com vostè diu, i el Govern ho comparteix plenament, no es pot permetre que una televisió nova, privada, es posi en funcionament, produeixi o emeti en territori del Principat d'Andorra... sense parlar de parròquies. Penso que no cal parlar de parròquies, parlem en general. El Govern té per funció la defensa de l'interès general i la funció de la legalitat. Penso que amb l'actuació que està portant a terme el Govern, s'està ajustant plenament a la legalitat.

I com deia, això comporta un debat que torno a qualificar de saludable, perquè permet que en una matèria en què a vegades hi ha una certa confusió, i li agraeixo el seu detall i la seva explicació, que per aquesta vegada no és el Govern. Esperem que no siguin moltes vegades que el Govern porti a confusió. Però, doncs, aquesta vegada li agraeixo la remarca que el Govern no porta a cap confusió. El Govern el que ha fet és que el primer dia, en el primer moment en què es va tenir coneixement a través d'aquest diari, que va sortir com tots els diaris a les nou del matí, i se'n va tenir coneixement en un mitjà periodístic, un diari d'Andorra, que anunciava, literalment com ho he dit, "el nou canal disposa d'un centre de producció a Andorra", doncs, el Govern va iniciar immediatament aquell mateix dia un expedient. És un expedient informatiu que permetrà prendre les mesures adients.

Però he d'insistir en una cosa...

El Sr. síndic general:

Pot anar acabant Sr. ministre, malauradament el temps ens marca.

El Sr. Xavier Jordana:

Sr. síndic, em permet dir que la legalitat s'està respectant, perquè malgrat haver-se anunciat i haver-se anunciat amb molta força, i encara avui s'anuncia, aquest canal no està emetent. Com que no està emetent, es compleix plenament la legalitat.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, ara sí, al torn de les preguntes.

Sr. Francesc Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo volia demanar al Sr. ministre, si des que s'ha obert aquest expedient i que s'ha fet públic, aquesta empresa o aquesta entitat ha tingut contacte amb el Govern? Ha fet alguna demanda de concessió d'autorització?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Em permetrà. Sr. conseller que no desvetlli la confidencialitat de les dades que obren en aquest expedient.

L'expedient, com hem dit, està en instrucció, i penso que no seria ni prudent ni adequat que un ministre del Govern d'Andorra desvetllés, en aquest moment, les interioritats d'un expedient en el qual s'han de respectar tots els drets, els drets d'unes parts i de les altres parts. Com he dit, l'expedient està sotmès al principi de contradicció, i també, de reserva.

Penso que no estaria bé que li contestés amb detall el contingut de l'expedient. Sí li diré, no obstant, que dins de les actuacions que s'estan efectuant, efectivament, aquesta empresa ha comparegut a l'expedient. Aquesta empresa forma part de l'expedient, és part en l'expedient. I fins al moment, aquesta empresa ha exposat, dins de l'expedient de cara al Govern, les al·legacions, les manifestacions i els arguments per tal d'explicar la seva actuació.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra pregunta?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Suposo que sense desvetllar cap de les reserves que diu l'expedient, l'empresa que entenc que ha comparegut a l'expedient, és una empresa andorrana o estrangera?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

L'empresa que ha comparegut a l'expedient està representada per un empresari, que és l'empresari al qual es refereixen els mitjans de comunicació. Aquesta mateixa persona és la que s'ha expressat en públic fent manifestacions als diaris i penso que també a través d'alguna web.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Jo no he preguntat sobre cap persona. Vostè em diu que aquesta persona representa a algú, per tant entenc jo una societat. La pregunta és si aquesta societat és andorrana o no és andorrana. És a dir, el que vinc a dir és si realment aquesta societat està legitimada per actuar al país d'acord amb la Llei de societats que tenim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, penso que sense desvetllar cap secret, sí que li puc dir que l'empresari que ha comparegut representant a l'empresa no és un empresari andorrà.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Ricard de Haro.

El Sr. Ricard de Haro:

A veure si fem jocs de paraules... i ens entenem una mica, perquè sinó em quedo així una mica en blanc.

L'empresa aquesta que està representant aquest empresari és una empresa legalment constituïda, i en quin país està constituïda?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

No pensin que no els hi vull explicar.

(Se sent riure)

Aquí porto tota la informació, però penso que és un deure d'un ministre que representa el Govern d'Andorra en el si del Parlament, és un deure de cara al respecte escrupolós als drets en les parts de l'expedient. Que les parts tenen drets, encara que sigui un expedient del tipus que sigui. Doncs, aquests drets de les parts m'obliguen a mantenir aquest deure de prudència a l'hora de dir noms i persones.

Intentaré, per això, donar satisfacció sense que sigui un joc de paraules a la pregunta del conseller general.

Aquesta empresa és una empresa que no és andorrana. No és una empresa andorrana. És una empresa estrangera. Si vostè em vol fer dir noms, penso que de noms no els n'he de dir. Hi ha noms als diaris. Si vostès els volen fullejar, doncs, aquí els tenim.

Jo penso que no puc dir determinades informacions, perquè d'acord amb el Codi de l'Administració, -que vostè també coneix-, el Codi de l'Administració diu que les informacions són confidencials, i que l'accés a un expedient el poden tenir les parts afectades, però no és de domini públic...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, moltes gràcies per la seva contesta.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre previst, amb la pregunta número 3.

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup

Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a la posició del Govern sobre l'informe anyal de la Cambra de Comerç i Indústria d'Andorra.

Fou registrada amb el número 1068, i s'ha publicat en el Butlletí 45/2007, del 10 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Efectivament, el divendres 21 de setembre al migdia, durant l'acte de presentació de l'informe anyal de la Cambra de Comerç i Indústria, el cap de Govern va fer una intervenció en la qual, jo la vaig poder sentir i altres consellers que són aquí també, en cap moment, no va discrepar -ni en conseqüència menys encara desqualificar- de les conclusions que exposava el president de la Cambra.

Tres dies després, en una roda de premsa des de l'Edifici Administratiu, el ministre de Finances desqualificava sense contemplacions, -penso jo-, l'informe de la Cambra tot, i presentant o contrapresentant l'informe d'una auditoria internacional amb xifres amb les quals es volia desvirtuar l'informe de la Cambra.

Precisament perquè ens sembla que aquí hi ha una contradicció important, li pregunto al cap de Govern, si ara, cosa que no va fer el dia 21, considera també que l'informe de la Cambra de Comerç no és encertat, i creu en conseqüència que el PIB va créixer el 6,4% l'any 2006?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu.

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

En efecte, el dia 21 de setembre vaig compartir amb el Sr. conseller que formula la pregunta i amb altres consellers, l'esperada sessió de la Cambra de Comerç en la qual es presenta l'informe sobre l'economia de l'any 2006. O sigui el Govern... vaig dir en aquell moment que ho espera amb especial interès perquè és un document important que ajuda als governants.

Doncs, la resposta és que no només no en tinc cap dubte, sinó que esperava, desitjava i vaig declarar que era molt important com a peça fonamental d'ajuda al Govern del nostre país.

És veritat que tres dies després hi va haver una conferència de premsa del ministre Sr. Mirapeix, en la qual va explicar una altra versió de l'economia, basada en unes dades concretíssimes d'una entitat avaluadora de països, que és Standard & Poors, on deia exactament que el creixement del PIB a Andorra havia estat del 6,4%. I la paraula exacta que va utilitzar el Sr. Ferran Mirapeix, -a diferència del que diu la Cambra-, sobre el creixement del PIB a Andorra és de 6,4, és a dir 5,4 punts per sobre del que havia declarat la Cambra de Comerç. I recordo que la Cambra de Comerç va anunciar un creixement del PIB de l'1%, que està per sota del creixement del PIB Europeu, per sota del creixement d'Espanya i per sota del creixement del PIB de França.

Respecte a la pregunta que em fa, dono per molt seriosa, com cada any, la informació que aporta la Cambra de Comerç.

La segona pregunta és si crec... què crec?

Jo crec que en l'economia les creences no són gaire bones. Jo em declaro agnòstic, perquè els fets econòmics s'identifiquen en base a multitud de variables, i la realitat és molt fugissera, perquè en política sempre hi ha polítiques, que conscient o inconscientment manipulem dades, -tots els polítics en general.

Doncs, en lloc de donar la creença, jo dono l'opinió. L'opinió del cap de Govern en aquest cas, és que hi ha dos documents fonamentals, tots dos vàlids, l'un i l'altre, hi ha una forquilla que ens situa entre l'1% que diu la Cambra de Comerç i el 6,4 que el situa Standard & Poors.

Jo sóc incapaç avui de dir quin dels dos és l'exacte. Però vull recordar, que més o menys, a la mateixa època, un doctor de la Universitat de Barcelona, molt coneixedor de l'economia andorrana, el Doctor Xavier Sáez, situava el creixement del PIB andorrà en un 2,26. Vull dir que tenim aquí tres exemples, que Andorra, mentrestant no tinguem una comptabilitat nacional, no tinguem dades fiables, objectives i creïbles, sempre serà, a la meua opinió, una estimació, doncs, basada amb qui la faci.

Però jo, els faig confiança a tots tres.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Sr. Jaume Bartumeu té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

En primer lloc, Sr. cap de Govern, benvingut al club dels agnòstics, no li sabia aquesta inclinació.

En segon lloc, efectivament la referència al professor Xavier Sáez, ens demostra com no es pot pontificar en matèries tant delicades com aquesta.

Vostè ha fet referència a Standard & Poors. Miri, jo, aquests mateixos dies, el 23 de setembre, el dia abans de la conferència de premsa i dos dies després de la presentació de l'informe de la Cambra, vaig llegir unes declaracions d'una persona que després anomenaré, -que de ben segur és molt més competent que jo-, que deia, parlant de Standard i de les altres agències de notació conegudes arreu, deia el següent: "la gent s'havia cregut que sabien fer bé la seva feina però no saben pas el que fan". I això ho diu el Sr. Alan Grispan, antic president de la FED, de la Banca Central Americana. Insisteixo, segur que és més competent que jo. No em permetré dir que sigui més competent que el seu Govern.

Miri, l'ACA, la PIME, l'USDA, totes han rebutjat públicament la pretensió que l'informe d'Standard & Poors reflexa la realitat andorrana. I els agents econòmics del país defensen la validesa de l'informe de la Cambra, perquè, em sembla que qualsevol que tingui una activitat professional o comercial a casa nostra, no es pot creure les dades econòmiques optimistes, que periòdicament vol presentar el Govern.

I jo li afegiré, des del meu agnosticisme, em sap molt greu no poder-nos-les creure. Però dissortadament, per Andorra i pels seus empresaris no ens les podem creure. I miri si no ens les podem creure que en el Butlletí de Conjuntura que fa el Govern d'aquest mes passat, ens diu i llegeixo: "que les importacions acumulades de gener a agost del 2007 són un 1,9 inferiors a les del mateix període de l'any 2006, que la variació interanual dels darrers dotze mesos és negativa de menys 3,4, els grups de mercaderies que representen un 60% de les importacions redueixen el creixement, que les taxes de creixement de la massa salarial continuen la desacceleració a causa de la disminució de la contractació, que el nombre de visitants i turistes també marca una tendència negativa. En l'acumulat dels darrers dotze mesos es registra una disminució de turistes del 4,3% i l'evolució de la tendència continuïsta negativa és de menys 2,9%".

No són xifres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, són del Butlletí de Conjuntura i aquestes m'he les crec.

Res més.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Bartumeu.

Sr. cap de Govern té el seu torn per la dúplica.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només per tranquil·litzar el Sr. conseller general, m'he declarat agnòstic només en l'aspecte econòmic.

Pel que fa al Sr. Alan Grispan, és una persona que sempre ha tingut un llenguatge molt críptic, i és molt famós perquè un dia va fer una exposició i va dir: "si algú m'ha entès és que m'he explicat malament". Perquè sempre havia de parlar per desorientar els mercats, perquè la seva opinió... es tractava de parlar per no dir gran cosa, però havia de parlar en tant que governador del Banc Central Americà.

Doncs, jo només voldria defensar l'optimisme del meu estimat i apreciat ministre, perquè dóna un toc positiu. Perquè sembla que aquí juguem tots a ser sinistres. I parlar d'un creixement del 6,4%... a la Cambra de Comerç es menciona quan es diu que el salari mitjà ha crescut un 6,4%. Són dades objectives, sí que és veritat. El salari mig a Andorra creix un 6,4%. Però encara hi ha una dada més important, la massa salarial. La massa salarial que passa de 824 a 896, o sigui del 2005 al 2006, creix un 8,8%. Això és una realitat física indiscutible. És una realitat que ja sabem que no és cap senyal de salut, perquè això quan els economistes ens parlen de productivitat vol dir que no és cap garantia de bon creixement. Però la massa salarial a Andorra l'any 2006 creix un 8%. Vull dir que, es pot entendre que certs experts internacionals comparteixin l'optimisme del Sr. ministre, i que diguin que no n'hi ha per tant, que potser sí que no creixem amb salut a llarg termini, però que un 8% de massa salarial és una dada que fa, doncs, donar una certa eufòria.

I per últim...

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem al torn de les repreguntes.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sr. cap de Govern, jo ja estava al 2007, no? Jo li he parlat del Butlletí de Conjuntura d'aquest mes passat, del setembre, que acaba de sortir, i la repregunta és: el que jo he llegit, que ho trec del Butlletí de Conjuntura que publica el Govern, que és que es redueix la taxa de creixement de la massa salarial i que continua la desacceleració a causa de la disminució de la contractació. He de creure que el cap de Govern m'ho confirma, que comparteix, que creu, que pensa o que opina el mateix, o que es creu les dades del seu estudi de conjuntura... perdó, dels tècnics del Govern?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Només... jo comparteixo plenament el diagnòstic final, la conclusió de l'informe de la Cambra de Comerç, perquè en economia, el que compta molt és la tendència. La tendència és l'alentiment. Tots ho reconeixem això, aquí no hi ha cap dubte.

Però hi ha una frase que em permeto i vull subratllar-la perquè diu la Cambra de Comerç: "a Andorra hi ha problemes estructurals i que necessiten reformes". Doncs, aquí, aprofito per fer una mica de publicitat, són les reformes que proposem: és guanyar productivitat via obertura internacional. Que també ho diu la Cambra: Andorra s'ha d'obrir internacionalment per canviar la tendència de l'alentiment. Doncs, jo no discuteixo que l'alentiment sigui un fet evident, hi ha versions pessimistes, negatives i mitjanes, i el Govern comparteix que estem tocant fons, i que no podem baixar gaire més avall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern.

Alguna altra repregunta?

Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, Sr. cap de Govern, amb la utilització frontalment abusiva que fa vostè de la televisió pública, no crec que necessiti escapar-se de les contestes que jo li faig per fer una mica de publicitat o d'*autobombo* sobre les seves propostes.

Li torno a fer la repregunta de fa un moment que és la següent: jo li he preguntat, si a diferència del que m'havia replicat vostè si està d'acord amb el que diu l'informe, i per tant, no em contesti ara, que em sembla que no toca, allò de la Cambra de Comerç, i la meua repregunta és: l'informe de conjuntura del Govern l'endevina o no l'endevina quan diu que hi ha una retrocessió de la massa salarial, perquè anem endarrera en la contractació. Això és el que li he repreguntat.

El Sr. cap de Govern:

Perdoni, però pensava que parlàvem de l'informe de la Cambra de Comerç. Ara em canvia vostè el llibre de text. Que ja l'accepto. Potser que l'any que ve, quan tinguem l'informe de la Cambra de l'any 2007, en podrem parlar d'això. Però segurament deu ser veritat, no ho desmenteixo. El que vostè diu ho accepto com a hipòtesi de treball.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. cap de Govern.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb el punt número 4.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 28 de setembre del 2007, relativa a l'estat actual de les xarxes d'importació i distribució d'energia elèctrica al nostre país.

Fou registrada amb el número 1025, i s'ha publicat en el Butlletí 43/2007, del 2 d'octubre.

Exposa la pregunta la Sra. Lurdes Font. Teniu la paraula.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la pregunta que tot seguit exposarem volem expressar el nostre interès per les qüestions

vinculades amb l'energia elèctrica. Una part de les necessitats d'electricitat que té el nostre país són satisfetes per la producció interna, mentre que la restant demanda queda assumida per la importació d'energia elèctrica. També cal considerar la importància de la xarxa de distribució de la referida energia, que ha de funcionar amb la màxima eficàcia per tal d'assegurar tant el bon funcionament dels diferents sectors econòmics com la màxima qualitat de vida dels ciutadans. Moguts per aquest interès, preguntem al Govern: quin és l'estat actual de les xarxes d'importació i de distribució d'energia elèctrica al nostre país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Respon pel Govern el Sr. ministre de Presidència i Finances. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

La demanda total d'energia elèctrica d'Andorra ha estat de 583.143 mw durant l'any 2006.

Aquesta demanda ha estat coberta per la producció pròpia de FEDA amb un 12,7%, és a dir amb 74.000 mw aproximadament, i per una importació de 509.000 mw, representada amb un 44 -aquests 509.000 mw- un 44,6% provinent d'Espanya i un 55,4% provinent de França.

La capacitat de les línies d'alta tensió que connecten Andorra a Espanya i a França permet encara alimentar tot el país tant d'un costat com de l'altre, garantint així una bona qualitat de servei.

La línia d'Espanya pot absorbir un creixement de la demanda estimat aproximadament en uns cinc anys, i la línia de França després dels treballs efectuats aquesta setmana a l'Hospitalet permetrà garantir el subministrament fins al 2009.

Tenint en compte el ràpid creixement de la demanda, les limitacions de capacitat de les línies d'alta tensió actual i la impossibilitat d'incrementar la producció elèctrica pròpia a curt termini i amb garanties de disponibilitat de producció, l'única opció viable per fer front a la demanda futura és l'ampliació de la capacitat de transport de les actuals connexions elèctriques amb Espanya i França.

La necessitat d'adoptar una solució vàlida a llarg termini, aconsella reforçar les alimentacions d'Andorra amb línies de 225 kw des de França i des d'Espanya. Tenint en compte la disponibilitat d'aquest tipus de potència de 225 kw que existeix

tant a Adrall com a l'Hospitalet, i d'acord amb les companyies elèctriques franceses i espanyoles, FEDA ha estudiat l'alternativa de realitzar dues noves línies de 225 kw -avui, les línies que arriben d'Espanya i de França són de 110 kw-, per tant, passaríem a 225 kw, una amb França i l'altra amb Espanya; i la creació de dos subestacions a Andorra per transformar la tensió de 225 kw a 110 kw, directament aprofitar-la per la xarxa interna de FEDA.

La nova xarxa de 225 kw connectada a Espanya i França podria subministrar una potència compresa entre 290 i 400 mw, de manera segura, provinent de línies diferents. Aquesta potència hauria de ser suficient per garantir el subministrament d'energia elèctrica a llarg termini.

Tant la xarxa actual com la xarxa en projecte preveu que la demanda punta pugui ser subministrada en la seva totalitat tant des d'Espanya com des de França, garantint així nivells de màxima qualitat.

Aquest projecte ha estat aprovat com a Pla sectorial de noves infraestructures elèctriques d'alta tensió a Andorra pel Govern, amb data 24 de gener del 2007.

Des de l'estiu de l'any 2006, FEDA ha estat en contacte amb els comuns involucrats, és a dir, amb el Comú d'Encamp, el Comú d'Escaldes i el Comú de Canillo, per tal de poder definir el traçat d'aquestes noves línies i també per tal de poder emplaçar una de les estacions transformadores, que és l'estació de Grau Roig. Pel que fa l'estació de Grau Roig, ja està en marxa, hem tingut tota la col·laboració del Comú d'Encamp i ens vam posar d'acord perquè ens oferís els terrenys en els quals anirà situada -aquesta ja està adjudicada-, i quant al traçat de les noves línies, avui hem firmat els convenis de cessió de drets de pas de línies amb els comuns de Canillo i Escaldes, i encara tenim l'esperança que ens podrem posar d'acord amb el Comú d'Encamp, sinó, ens veurem forçats a iniciar un procediment d'expropiació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sra. consellera té el seu torn per la rèplica.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per la seva explicació.

Per començar voldria dir que malgrat el fet que la meua pregunta hagi estat introduïda en una entrevista realitzada aquesta mateixa setmana en un dels mitjans de comunicació, i sense voler posar en dubte la bona feina feta pels periodistes concernits,

em semblava important -vista la rellevància del tema- que també sigui contestada en aquesta sala.

Cal reconèixer que Andorra, fins a la data, hem tingut molts pocs problemes de distribució elèctrica. Amb aquesta pregunta hem volgut expressar la nostra preocupació per conèixer els recursos d'energia elèctrica dels quals disposa Andorra per tal de poder continuar garantint el bon funcionament d'una societat molt depenent d'aquest tipus d'energia.

De passada, aprofitem per lamentar que les energies alternatives tinguin molt poc pes en el consum energètic del nostre país.

També ens preocupa el fet que la nostra xarxa d'importació tant des de França com des d'Espanya, com molt bé ha dit, es trobi a prop de la saturació i, a més ja fa molt temps que està feta. No voldríem que es produís un col·lapse amb tots els inconvenients i perjudicis que això suposaria. En aquest sentit celebrem que en els estats financers de FEDA 2006, em comentava un important canvi del projecte de reforçament de la xarxa d'alta tensió el qual s'hauria de començar a materialitzar a partir d'aquest any, -cosa que acaba de tornar a confirmar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. consellera Font pel seu torn de rèplica.

Sr. ministre disposaria, doncs, de mig minut -que és el que li quedaria- pel seu torn de dúplica.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, anirem ràpid.

Dir que a FEDA, tots els treballadors que han estat a FEDA, -tant la direcció antiga, el Sr. Ramon Cereza, com l'actual direcció-, han treballat sempre i han sabut avançar-se als possibles problemes que podia tenir la cobertura elèctrica del país i, per tant, felicitar-los des del Govern així com als antics presidents de FEDA, i dir que les línies actualment no estan a prop del col·lapse. Jo he dit que la línia que ve d'Espanya en tenim encara per cinc anys, i totes aquestes obres que s'han encetat estaran acabades pel que és la portada de la línia de 225 kw de França a Andorra -és a dir, des de l'Hospitalet a l'estació de Grau Roig-, a l'any 2010. Per tant, estem treballant amb el temps necessari per poder dur a terme i tenir una cobertura suficient i d'alta qualitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entraríem, doncs, al torn de les repreguntes.

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, si una part de la meua pregunta ja queda contestada, que era: quins terminis s'havien fixat? Llavors, l'altra pregunta que m'agradaria que em contestés és: a quin punt del seu desenvolupament actual es troba aquesta xarxa?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Com he dit abans l'ATR de Grau Roig ja ha estat adjudicada, per tant, esperem que aquesta s'acabi entre els anys 2009-2010. Hi ha una execució també, que és passar les línies d'alta tensió pel túnel d'Envalira, que aquesta també està a punt de ser adjudicada; i el que se'ns ha retrassat una mica és el soterrament de la línia d'alta tensió que aniria de l'ATR d'Encamp fins a l'ATR de Grau, que estem esperant que es puguin solventar els problemes que abans he al·ludit amb un dels comuns implicats.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

En els estats financers de FEDA del 2006, Sr. ministre, també ens comentava que la nova xarxa estava soterrada per minimitzar l'impacte visual i millorar la seva qualitat i la seva seguretat.

Estarà soterrada en la seva totalitat? I si no és el cas, en quin percentatge?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

El soterrament de la xarxa anirà des del Pas de la Casa fins a l'ATR d'Encamp, i l'única part de la línia que no estarà soterrada, és una línia que tindrà molt poc impacte visual que és la que aniria de la part baixa del Pas -des de la vall del Pas, diríem-, fins a l'Hospitalet.

La previsió del cost del soterrament de tota aquesta línia és d'uns 45 milions d'euros, i el cost d'haver fet aquesta línia tota aèria -que era en un principi com s'havia considerat però, després per l'impacte visual, sent un país turístic-, era de menys de la meitat d'aquest cost total. Per tant, s'està apostant per fer línies soterrades a FEDA, es vol que el soterrament de les línies sigui al màxim possible, no només el d'alta tensió sinó el de mitja i baixa tensió, i aquest és el proper planning que agafarà FEDA un cop estiguin fetes aquestes inversions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Doncs, continuariem amb l'ordre establert.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 d'octubre del 2007, relativa al nou sistema de finançament dels serveis de transport sanitari.

Fou registrada amb el número 1033 i s'ha publicat en el Butlletí 43/2007 del 2 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López. Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

D'acord amb la disposició transitòria tercera del Reglament pel qual es regula el transport sanitari, de 6 de juny del 2007, el proper 1 de desembre ha d'estar definitivament implantada la nova organització dels serveis prevista d'acord amb el Pla director del transport sanitari a Andorra.

El Pla director i el nou Reglament comporten importants canvis i redistribució de tasques en diferents aspectes, entre els quals el finançament dels serveis. Sense menystenir la importància de la

inversió inicial a efectuar pel SAAS i de la subvenció que rebran les empreses privades adjudicatàries del concurs per privatitzar alguns dels serveis de transport sanitari, una de les principals novetats és que alguns dels serveis que fins ara eren gratuïts passin a ser de pagament i l'important increment de les tarifes que han d'abonar els usuaris i la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Vistes aquestes consideracions, la pregunta en concret és la següent: quin increment de despeses per als usuaris i per a la CASS comportarà el nou sistema de finançament dels serveis de transport sanitari?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Esteve López.

Respon pel Govern la Sra. ministra Montse Gil. Teniu la paraula.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

El Pla director i el Reglament preveuen una organització del transport sanitari moderna, coherent amb el país i exigent sobretot amb el seu sistema de salut.

El Pla director preveu la creació d'una bona estructura de gestió des del seu centre regulador que passarà a ser l'únic pel que fa a les demandes de serveis sanitaris, així com el nombre d'ambulàncies i de personal sanitari necessari per tal de poder assegurar que es doni el millor servei en qualsevol moment.

En base a aquests recursos s'ha quantificat aproximadament el cost global del servei, cosa que fins ara era molt difícil de calcular.

El Pla director també preveu els mecanismes de finançament del servei que queden repartits entre el Govern amb un 68%, la CASS amb un 27,7% i l'usuari amb un 4,3%.

El copagament per part de l'usuari està previst per a tots els serveis, mentre que fins ara només es feia efectiu pels serveis externs i també en els serveis del SUM.

Per altra part les tarifes del transport extern s'han actualitzat a l'alça, però tot i això globalment l'usuari acabarà pagant menys ja que el copagament passa del règim ambulatori el 25% de la tarifa, a l'hospitalari el 10% de la tarifa. Per tant, fins ara pagaven el 25% i passaran a pagar el 10%. Aquesta reducció de percentatge representa un estalvi per a l'usuari.

Certament, per la mateixa raó, la CASS veurà incrementats els seus costos, però com he dit abans no sobrepassa el 28% del cost real.

Cal dir que la CASS continua finançant els mateixos serveis que fins ara, actualitzant tarifes i modificant el règim de finançament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra.

Sr. Esteve López té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. ministra, miri, aquest és un tema que hem parlat aquí en aquesta casa en diferents ocasions. La primera vegada que vam parlar sobre aquest tema, -que jo recordi, sobre aquest reglament que en aquell moment era un avantprojecte-, va ser a l'any 2003, i en aquell moment jo vaig fer una pregunta al Govern, i la introducció del tema feia referència a unes manifestacions de l'USDA (de la Unió Sindical d'Andorra), que deia en aquell moment, a l'any 2003, que el Govern pretenia privatitzar serveis amb la finalitat d'ajudar a unes empreses amigues i fer que el cost d'aquests serveis revertís en la seguretat social i en l'usuari.

En aquell moment, quan plantejava aquest tema, el cap de Govern es va enfadar molt, ho va negar rotundament, va dir que això no era cert de cap de les maneres i així va quedar la cosa.

Poc després, bé, des d'aquell moment fins ara han passat moltes coses amb el tema del reglament famós.

Ara fa un any el meu company Vicenç Alay li preguntava a vostè sobre aquest aspecte, i vostè en aquell moment destacava i ens deia que hi havia un aspecte fonamental pel Govern que era l'eficiència, i també ens deia que caldria fer una modificació de les tarifes, que ja ens ho va anunciar vostè ara fa un any.

Uns mesos després, concretament el dia 1 de febrer del 2007 vam poder veure què volia dir aquesta modificació de tarifes perquè el BOPA publicava la revisió de tarifes de transport sanitari extern i, segons la documentació "que jo he pogut obtenir perquè la vaig demanar via article 5", això suposa per la CASS, segons les seves previsions, un increment de més del 100% de la despesa finançada en transport sanitari extern. En concret, segons dades de la CASS, això passa de 203.000 euros a l'any 2006 a 417.000 euros a l'any 2007.

Molt bé, ara fa uns dies podíem llegir a la premsa -i vostè ara ho ha tornat a dir-, que caldrà també pagar... que es crearan unes tarifes pel transport sanitari intern. Mirant les xifres que surten en el Pla director, això vol dir incrementar la tarifa del SUM en prop d'un 50%, que passa de 235 a 350 euros, tarifes entre 70 i 160 euros pel transport no programat, i entre 40 i 70 euros pel transport programat.

Miri, un altre aspecte molt important és la subvenció per a les empreses privades. A nosaltres ens preocupa perquè el Pla director preveia una transferència a les empreses privades de 617.000 euros a l'any; en canvi, poc després es va produir una adjudicació, i en aquell moment l'adjudicació ja xifra aquesta quantitat en 852.000 euros, és a dir, 235.000 euros més d'allò que estava previst -exactament un 38% més.

I, per acabar-ho d'adobar, quan hem vist el pressupost el SAAS xifra aquesta partida per l'any 2008 en 1.072.000 euros...

El Sr. síndic general:

Si pot anar acabant Sr. López.

El Sr. Esteve López:

... Si això és eficiència... Sra. ministra, realment, nosaltres no creiem que això sigui eficiència. El que nosaltres creiem és que malauradament l'USDA, al 2003 tenia tota la raó.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Esteve López.

Sra. ministra té el seu torn per la dúplica.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, en relació amb el que diu de l'USDA, nosaltres no privatitzem, sinó que deleguem al SAAS l'execució d'un servei sanitari públic tal com diu la Llei general de sanitat. Això en primer lloc.

Recordar també que els països veïns han hagut de comptar amb empreses especialitzades per dur a terme el transport sanitari. I els costos per a l'usuari, com ja he dit, no són gens elevats, són inferiors a una consulta mèdica, per exemple. Ningú posa en dubte que quan un va al metge cal abonar una part de la tarifa, i el servei de transport sanitari és un servei assistencial més, i calia que tinguéssim costos reals.

Voldria recordar també que les tarifes antigues, totes, eren les mateixes: el servei vital avançat en

metge, per una tarifa de 284 euros; el servei vital bàsic, que comptava amb una infermera, també era de 284 euros; i l'ambulància convencional, que també estava conduïda per un tècnic de transport sanitari, costava 284 euros, i això no eren costos reals. Per tant, el que hem fet amb el Pla director és acotar els costos reals i han passat de les tarifes que vostè ja té -perquè li vam entregar tot el Pla director, per tant no hem amagat cap tarifa-, hem fet uns esforços molt grans amb tots els agents implicats per acotar justament aquests costos reals.

Jo penso que el que sempre s'ha fet aquí sempre és que s'ha de comptar amb els recursos mèdics escaients per cada cas i, per tant, els costos reals s'han acotat amb la necessitat d'aquests recursos mèdics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sra. ministra.

Entraríem en el torn de les repreguntes.

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Vostè a la resposta a la pregunta ens ha donat uns percentatges, ens ha dit el percentatge que correspon al Govern, a la CASS i a l'usuari. Jo el que voldria és si vostè em pogués concretar amb xifres, amb diners, amb euros, quant representa cada un d'aquests percentatges.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. López.

Sra. ministra teniu la paraula per la contesta.

La Sra. Montserrat Gil:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, a mi m'agradaria entrar primer en el cost usuari perquè és important que entrem en dades específiques tot i que no entrarem massa en el detall perquè, el detall ja el tenen en el Pla director, totes les tarifes.

En base al nombre, hem fet estimacions perquè, evidentment, són estimacions. Fins a l'1 de desembre, no començarem a dur a terme aquest Pla director. Per tant, en base a les estimacions, el nombre de serveis per any que estima el Pla director, per a l'usuari hi ha un estalvi degut al canvi de règim del 25% al 10% que ha d'assumir, i en concepte de

SUM hi ha un estalvi de 28.000 euros anyals. La tarifa actual és de 242 euros, i l'usuari pagava el 25%, per tant eren 60 euros. Ara hauran de pagar 35 euros.

En concepte de transport extern l'estalvi és de 21.308 euros. Hi ha un augment en concepte de transport intern de 25.600 euros, això és cert, i aquest és el transport que fins ara realitzaven els bombers i la Creu Roja però que també s'havien d'actualitzar.

L'aportació prevista per a l'usuari per a aquests transports és de 4 euros d'anada i tornada des del domicili. Per tant, globalment l'estalvi per a l'usuari és de 23.000 euros l'any segons les estimacions del Pla director...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra per la seva contesta.

Entraríem, doncs, si hi ha alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Agraeixo, Sra. ministra, les dades sobre l'usuari.

Jo li agrairia ara, si fos tan amable, de contestar-me les dades sobre la CASS.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra.

La Sra. Montserrat Gil:

Gràcies Sr. síndic.

És que ja hi anava el que passa és que no m'ha donat temps...

El sobrecost a la CASS és degut a l'actualització de les tarifes, com bé he dit abans, i al canvi de règim: del 75% al 90%.

En concepte del SUM hi ha un augment previst de 146.000 euros, i en concepte de trasllat extern l'augment és de 214.000 euros. Per tant, hi ha un increment total de 360.000 euros.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. ministra. Veu? Ara li ha sobrat temps.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

No hi ha cap més repregunta? Doncs, continuariem amb el punt número 6.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 d'octubre del 2007, relativa al cost del projecte de la nova seu dels Arxius Nacionals.

Fou registrada amb el número 1034 i s'ha publicat en el Butlletí 43/2007 del 2 d'octubre.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Blasi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 25 de juliol el Govern va adjudicar a l'arquitecte Frank Gehry l'elaboració de l'avantprojecte arquitectònic de la nova seu dels Arxius Nacionals per un import de 700.000 dòlars -això és el que figura a l'edicta, suposo que els dòlars són americans.

L'edicta d'adjudicació, però, no fa cap referència a l'adjudicació per a la redacció del projecte i la direcció de les obres, tal com és habitual en aquests tipus d'adjudicacions, tot i que les diverses manifestacions efectuades a la premsa pel ministre de Cultura donen a entendre que serà el mateix arquitecte el que es farà càrrec de la redacció del projecte.

Pregunto: quin és l'import dels honoraris per a la redacció i direcció de les obres de l'esmentat projecte?

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Respon pel Govern el Sr. ministre de Cultura. Teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, gràcies Sr. síndic.

L'import dels honoraris per a la redacció i la direcció de les obres del nou Arxiu Nacional, situat al terreny cedit pel Quart de la Massana i que realitza l'arquitecte Frank Gehry es preveu que oscil·li entre un 14 i un 16% del cost de l'obra que correspondrà als serveis professionals del bufet del reconegut arquitecte, i un 4% addicional per la participació directa, personal del mateix Frank Gehry en tot el procés del disseny.

Els 700.000 dòlars, als quals es refereix i que es van adjudicar el dia 25 de juliol, es paguen a compte del

percentatge final que l'arquitecte i el seu bufet cobraran, per tant ja estan inclosos, i serveixen com abans per a completar la primera fase del disseny que es clourà al desembre d'enguany ja amb la presentació de les formes de la maqueta del nou edifici dels arxius.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Sr. Carles Blasi té el seu torn per la rèplica.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, suposo que el ministre ho va explicar, doncs, va contractar un arquitecte de tant prestigi per fer una obra a Andorra. Això, doncs, suposo que el Sr. ministre sap que pot ser un cost molt superior al que és habitual. Vostè ara m'ha dit un total, és a dir que, la resposta a la pregunta seria: quins serien els honoraris? Serien del 20% del cost de l'obra. Pel que no ho sàpiga, doncs, el Col·legi d'Arquitectes d'Andorra recomana als seus col·legiats que apliquin una tarifa del 6% que és més o menys el que va adjudicant el Govern en els projectes arquitectònics als arquitectes del país.

Doncs, això em sembla totalment desmesurat, més si tenim en compte que no sabem ben bé quin serà el cost total de l'obra, sobretot si és el Govern Liberal el que realitza l'obra, ben bé fins un any o dos després que s'acabi l'obra no sabrem el que haurà costat. Però, en tot cas, suposo que en una obra d'aquesta importància i amb els diners que sembla ser hi pensen destinar, -que són moltíssims-, doncs, s'haurien de marcar unes fites o uns màxims.

Jo no sé si vostès li han donat al Sr. Frank Gehry un límit del que el Govern d'Andorra està disposat a que li costi aquesta obra. En tot cas, com que veig que vostès han pressupostat per a l'any que ve, en concepte d'honoraris: 6 milions d'euros, més mig milió aproximadament que ja li han pagat, és clar, 6 milions i mig d'euros ha de ser el 20% d'una xifra que és superior als 30 milions d'euros. A mi em sembla un cost exagerat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Blasi.

Sr. ministre té el seu torn per la dúplica.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, el Sr. Blasi doncs, parla que és cert que més o menys un 6% és el que cobren els arquitectes andorrans, i el fet que ho faci un arquitecte de primera línia internacional, doncs, ens costarà un 14% més, més o menys perquè s'ha d'acabar de negociar, però de l'obra en general.

A veure, aquests percentatges entren dins dels estàndards que cobra el Sr. Gehry en aquest moment per les seves obres, tant si les fa a Andorra com si les fa a un altre lloc, que això és l'important que estiguem al mateix nivell que qualsevol altre país. S'acabarà de negociar en els propers mesos i també entren els estàndards internacionals d'altres construccions.

Vam associar al procés de selecció, l'arquitecte que ens ha deixat el ministeri de Cultura francès, el Sr. Benoît Melon que és arquitecte de *Bâtiments de France* i també un arquitecte que és l'últim que ha fet els arxius de Carcassone, uns arxius, doncs, públics d'aquí la vora, i aquest arquitecte a França va carregar el 14% que és el que es cobra més o menys per fer aquest arxiu singular per un arquitecte normal, francès, corrent. Es tenia l'arquitecte Frank Gehry aquí a Andorra per un percentatge suplementari, una mica suplementari pels beneficis que pot arribar a aportar a un país que té 12 milions de visitants i que necessita, doncs, realment crear focus d'atractiu cultural. A mi em sembla correcte i em sembla que està dins dels estàndards que en aquest moment, doncs, cobra un arquitecte d'aquest prestigi.

És una tria. Evidentment es pot triar de fer uns arxius nacionals per un arquitecte local, només, i aleshores estudiarem els documents que tenim que són preciosos, els Pareatges, etc; o podem fer uns arxius nacionals, els quals la gent els vingui a visitar des de l'exterior.

Tothom parla del Frank Gehry per l'efecte *Guggenheim*, el que va presentar el museu *Guggenheim* per Bilbao. És difícil saber si es podrà reproduir, però ho hem d'intentar. Em sembla que realment amb els projectes tant dels arxius nacionals com del museu nacional han d'intentar portar a aquest país un plus de qualitat.

Jo recordo, doncs, que el *Guggenheim* de Bilbao ha creat 4.202 llocs de treball a tota la zona de Bilbao, ha contribuït als 212 milions d'euros anyals per al producte de renda de Bilbao, i també doncs, contribueix anyalment als 29 milions d'euros per a la hisenda del País Basc.

Per tant, és l'aposta que fa el Govern d'Andorra de cara a crear qualitat, crear qualitat sobretot en els edificis públics que es fan en aquests moments. A

banda de crear un edifici per construir el patrimoni, hem de mirar de crear patrimoni, que la gent pugui venir a visitar, i en aquest moment l'efecte *Guggenheim* no només s'ha vist al *Guggenheim* sinó que s'ha vist a les bodegues *Marqués de Riscal* que també ha fet el Sr. Frank Gehry.

Serà possiblement una de les seves darreres obres, el Sr. Gehry és un arquitecte consagrat de primera línia internacional. Ha agafat molta il·lusió en aquest projecte, i em sembla realment que pot ser molt bo i molt benèfic per a Andorra.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem en el torn de les pre preguntes.

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, ni la Massana és Bilbao, ni Andorra són els Emirats Àrabs en el que fem un forat a terra i surt petroli.

Per tant, em sembla que la despesa que s'ha de destinar a uns arxius, -que tots estem d'acord que s'han de fer unes instal·lacions dignes-, doncs, hauria de ser conseqüent amb el nivell i el moment que està vivint el país.

A veure, concretament vostè m'ha parlat de percentatges, però no m'ha dit tampoc en la duplica la quantitat estimada. Sorprenentment vaig presentar la pregunta com estableix el Reglament, un dia, -el dia 2-, i el dia 3 sortia al *Butlletí Oficial* un edicte que el Govern havia decidit adjudicar el projecte al Sr. Frank Gehry. És clar, aquest edicte al contrari del que deia abans el seu col·lega del Govern que, com que no sempre compleix amb la legalitat, doncs, no compleix amb la Llei del pressupost, i no diu ni per quina quantitat s'adjudica ni per quin percentatge.

Llavors, Sr. ministre, a mi m'agradaria saber com és possible que vostè m'hagués dit que han d'acabar de negociar si ja han acordat adjudicar-ho?

El Sr. síndic general:

Sr. Carles Blasi, malauradament el temps... Ha fet la pregunta?

El Sr. Carles Blasi:

Ja està feta la pregunta.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Aleshores el jurat que es va reunir, doncs, davant la proposta del Sr. Gehry per la segona fase del concurs, doncs, va acceptar el projecte que havia presentat el Sr. Frank Gehry.

Els costos finals del projecte, evidentment, dependran de qüestions que encara no s'han acabat de resoldre, com per exemple el cost total de l'excavació del terreny. En aquest moment el Sr. Gehry està pensant o bé en buidar tot el terreny, o bé fer una proposta que segurament serà més econòmica i que és fer-ho escalonat. Per tant, aquí hi haurà una diferència que haurem de veure en el projecte final. També, al mateix temps, la selecció dels materials que s'utilitzaran per a la construcció de l'edifici. Se li ha demanat que sigui un edifici que s'integri molt bé, doncs, en l'espai en el qual anirà proposat. Ell ha treballat amb molts materials, ja sigui pedra, ja sigui metall, ja sigui vidre... i amb les tècniques més avançades... amb acer també, i per tant, dependrà també dels materials que vulgui utilitzar per al cost final, doncs, que tingui l'edifici. Després, també, el preu bàsic de construcció serà per metre quadrat, el que correspongui a Andorra amb el projecte definitiu segons els estàndards del país i les empreses andorranes que ho faran en la seva majoria.

Per tant, aquí, aquestes qüestions s'han d'acabar de definir...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Ja estan treballant els tècnics corresponents de l'Administració juntament amb l'equip del Sr. Gehry i el Sr. Frank Gehry, ell mateix, hi està involucrat.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva contesta.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Doncs, si hi hagués alguna altra repregunta?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, com que no m'ha contestat la pregunta, intentaré posar-la d'una altra manera: com és que el Govern decideix adjudicar una obra sense conèixer-ne... -o uns treballs en aquest cas-, sense conèixer-ne el cost pel qual els adjudica?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre té el seu torn per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

A veure, el Govern coneix el percentatge del cost de l'obra que el Sr. Frank Gehry cobra. Així com a Andorra és un 6%, a França és un 14% -per uns arxius similars-, i pel Sr. Gehry, més o menys, serà gairebé un 20%. Bé, això ho coneixem.

El cost de l'obra definitiva exactament encara no es pot conèixer per aquestes variables que li he definit en aquest moment, però que s'estan justament acabant de definir. Quan es tinguin es coneixerà el cost de l'obra.

Sí, que s'ha pressupostat, -i com vostè ho ha dit abans al pressupost-, un preu que més o menys hem pensat que correspondria, doncs, a aquesta construcció, i estem parlant d'uns 29 milions d'euros que estan previstos al pressupost i més o menys els que estaran previstos en el cost estimatiu d'aquests arxius nacionals, que a banda de ser arxius nacionals seran museu per mostrar tot el que és la varietat i la riquesa documental d'Andorra que, en aquest moment val a dir-ho, estan custodiats correctament però en uns llocs que no donen la dignificació que necessiten aquests documents, que són documents importants per a la història d'Andorra i també per a la història del món, i també serà un lloc acadèmic de prestigi pels estudiosos internacionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, he d'entendre que no em contesta o no vol admetre que el Govern incorre aquí en una irregularitat... no sé, potser després el meu company

Ricard de Haro reformularà la pregunta i ell tindrà més sort...

A veure, vostè ara em diu que no seran únicament arxius sinó que tindran altres usos. Això també pot ser un factor per incrementar el cost i, possiblement, d'un mal funcionament d'aquesta instal·lació... esperem que no.

A veure, vostè doncs, reconeix que ha pressupostat 6 milions d'euros. Diu que el Projecte del pressupost presentat estima l'obra en 29 milions -això ho diu a la pàgina 29 de la memòria del pressupost-, però, en els projectes subjectes a noves formes de concessió d'obra pública, -perquè ho han de dir que vostès preveuen pagar aquesta obra durant trenta anys... aquí hi ha una altra quantitat, aquí només hi ha 28 milions, però a més, preveu que durant aquests trenta anys es pagarà cada any 2.337.000 euros, això vol dir que el cost seria de 70 milions... Miri, jo ja no hi entenc res.

El Sr. síndic general:

Pot anant formulant la pregunta, si és tan amable, Sr. Carles Blasi?

El Sr. Carles Blasi:

Sr. Minoves, quan van encomanar vostès aquest projecte, -que segons el *Butlletí Oficial* ja li han adjudicat-, li van posar un límit al Sr. Gehry o té barra lliure?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Miri, aquí ningú té barra lliure i sobretot amb els diners públics de l'Administració.

El que cal dir és que amb el Sr. Gehry, a les converses que s'han tingut se li ha dit clarament que calia fer un projecte que fos relativament econòmic.

Val a dir que possiblement si no és el més petit, és un dels projectes més petits que ha acceptat de fer el Sr. Gehry en aquests moments. Està fent projectes de centenars de milions d'euros, però està disposat a fer-ho perquè ha entès una mica la importància, -una persona com ell que està molt compromesa amb la pau-, del que representa els Pareatges per a Andorra i el que representa la història del nostre país.

Això de vegades sorprèn perquè nosaltres mateixos no donem valor al que tenim, però el que tenim com a història i com a institucions en aquest país, de vegades des de fora i per a personalitats com el

Sr. Gehry, realment ho veu en un nivell impressionant.

El Sr. Gehry, en aquests moments, té més feina de la que pot fer. Si ha acceptat de fer aquests arxius és perquè en té ganes, perquè li ha agradat la idea i perquè li ha agradat la història del nostre país. I a mi em sembla que això és bo, i és bo per a Andorra, és un dels primers arquitectes internacionals.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre. Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Carles Blasi.

El Sr. Carles Blasi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no sé si ens costaran més de 6 milions d'euros els honoraris d'aquest senyor, i a més encara li haurem de donar les gràcies.

És clar, sacrificis d'aquest tipus vostè en trobarà aquí a Andorra molts, Sr. Minoves, i no cal que es sacrifiqui tant perquè per molt menys hi hauria gent disposada a treballar i a fer-ho bé.

Com que no m'ha acabat de contestar vull que m'ho confirmi: és a dir, se li ha marcat un límit del cost de l'obra, o no se li ha marcat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, al Sr. Gehry se li va dir que aquesta obra havia de tenir un cost màxim aproximat d'uns 30 milions d'euros. Efectivament.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Sr. Jaume Bartumeu haviéu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies.

No, ha sigut perquè m'he quedat sorprès a la vista que al Sr. Gehry l'haurem de qualificar com a un benefactor de l'andorranitat.

La meua pregunta al ministre és: té previst promoure algun expedient de declaració d'andorrà d'honor al Sr. Gehry vist l'altruisme amb el qual sembla ser que està treballant per a nosaltres?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

El Sr. Gehry no està treballant amb altruisme. És un arquitecte internacional de primera línia que té les seves tarifes igual que, l'arquitecte, el Sr. Courtade que cobra el 14% pels arxius de Carcassone. El Sr. Gehry segurament cobrarà doncs, un 20% pels arxius d'Andorra. És un arquitecte de primera línia i ens costarà el seu preu. Però no carrega més pel fet de ser Andorra, o per fer-nos un favor.

Realment és una persona que tria el que fa en aquest moment.

Té un bufet d'arquitectes de primera línia, té projectes internacionals de molt alt nivell, i no és que faci cap favor a Andorra particularment, però sí que pot triar els projectes que fa. I, per tant, que s'hagi presentat i que vulgui fer aquest projecte, doncs, a mi em sembla significatiu. A més, és una persona -que no ho dic jo sinó que ho reconeix, doncs, molta gent- que ha tingut un prestigi com a arquitecte però també a nivell personal és una persona reconeguda en tant que persona compromesa amb els drets humans, amb tot el que és la democràcia, etc, i per tant, és una persona de qualitat i que penso que està bé que treballi per a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria alguna altra repregunta?

Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. ministre, acaba de dir que és un dels arquitectes compromesos amb els drets humans, i jo estic convençut que també està compromès amb els drets socials, i segur que és molt bona persona.

Jo, el que estic és una mica sorprès perquè, ara mateix ho estàvem parlant, en un moment que hi ha un cert alentiment econòmic, en un moment que se'ns diu i es publica que no hi ha diners per fer

segons quines reformes per la seguretat social, per fer segons quines prestacions socials que tant necessiten els ciutadans d'aquest país... sí que hi ha diners... sí que hi ha 6 milions i mig d'euros per pagar un projecte? I jo, el que li volia demanar, és que no creuen vostès que aquests diners s'haurien de prioritzar per a altres coses més útils pels ciutadans d'aquest país?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Miri, jo el que li puc dir és que tinc el convenciment global que el projecte Gehry i els projectes a nivell d'arquitectura de qualitat que podem fer en aquest país, un país turístic, que viu del turisme, amb 12 milions de visitants cada any, portarà beneficis econòmics a aquest país. Al cap i a la fi, el benefici social ve quan l'economia funciona i funciona bé. En un moment, justament, d'un cert alentiment econòmic, un moment en què l'oferta turística internacional, en matèria d'esquí i en altres matèries, doncs, és tan àmplia, poder disposar de noves particularitats a nivell de turisme cultural que està movent molta gent -abans els he citat algunes xifres de Bilbao, per exemple-, doncs, és bo pel país, és bo per l'economia d'aquest país i pels diners. Ens revertirà també a nivell social, perquè si l'economia i l'economia turística d'aquest país es beneficia d'aquestes obres que porten turisme per visitar o per conèixer la nostra història, les nostres institucions i també aquests edificis de primera qualitat, doncs, per l'economia serà bo i per tota la societat en general serà bo.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Jo tornaré als números, que sóc una miqueta més tossut, i deixaré la filosofia de costat.

Quan vostè ens diu que l'estimació del cost de l'obra és de 29 milions d'euros, estan inclosos ja els honoraris o és sense els honoraris? Perquè, és clar, aquí com que són honoraris del 20%, la cosa canvia substancialment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, aquesta és l'estimació que consta al pressupost.

Evidentment ja els hi he dit que hi ha una sèrie de variables com són la manera com es farà, l'excavació del terreny, el material utilitzat, i llavors, això dependrà una mica del cost final dels arxius. El percentatge que correspon a l'arquitecte és el quin correspondrà i estarà inclòs en aquests diners que pressupostem. Voldríem que fos així.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jordi Font.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ens ha citat un cas que és un cas similar al nostre aquí a la part francesa. Però, ens ha citat que el cost percentual dels honoraris del Sr. Courtade, precisament ha estat un 14% del volum de l'obra.

Jo, el que sé pertinentment, és l'encàrrec que se li va fer al Sr. Courtade, i que comprenia aquest 14%. Jo no sé en aquests moments amb les dades que ballen aquí, i amb les adjudicacions una mica tenebroses que han fet vostès: què inclou aquest 20%?

És a dir, aquest projecte és claus en mà, o després haurem de recórrer a enginyers calculistes, després haurem de recórrer a enginyers de fluids, a enginyers calefactores, etc., cosa que dins del 14% del Sr. Courtade estava tot inclòs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, li agraeixo.

Dependrà també una mica dels materials, al final, que s'utilitzin. Si són materials una mica adaptats al que s'utilitza al nostre país, doncs, ja no caldrà fer ús d'enginyers addicionals, etc. El Sr. Gehry, de vegades, ha utilitzat materials novedosos -a Bilbao va utilitzar el titani-, per tant, es va necessitar una sèrie, doncs, d'enginyeria una mica addicional.

En el cas d'Andorra, pel que hem pogut parlar amb ell, no crec que sigui aquesta la seva tria final perquè justament també li vam dir que els materials que utilitzés fossin en condició una mica amb els límits pressupostaris que li havíem donat.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria, doncs, alguna altra repregunta?

Doncs, abans d'acabar amb l'últim punt, i d'aixecar la sessió voldria, ja que és l'última sessió amb la qual contarem amb els dos companys parlamentaris, amb els que hem estat junts durant aquest temps: la Sra. Rosa Ferrer i el Sr. Francesc Casals, desitjar-los doncs, molta sort en la seva nova etapa que començaran, i agrair-los tot el que han aportat al llarg d'aquests Consells, i tot el que hem pogut tenir d'ells.

Sense més, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.25h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 11 d'octubre del 2007

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a **la signatura del conveni d'adhesió al Consorci de la Comunitat de Treball dels Pirineus**, (Reg. Núm. 1066).

2. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a **l'afer de TSF Sant Julià**, (Reg. Núm. 1067).

3. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 10 d'octubre del 2007, relativa a **la posició del Govern sobre l'informe anyal de la Cambra de Comerç i Indústria d'Andorra**, (Reg. Núm. 1068).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal, presidenta suplent del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, per escrit de data 28 de setembre del 2007, relativa a **l'estat actual de les xarxes d'importació i distribució d'energia elèctrica al nostre país**, (Reg. Núm. 1025).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 d'octubre del 2007, relativa a **al nou sistema de finançament dels serveis de transport sanitari**, (Reg. Núm. 1033).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Blasi Vidal, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 2 d'octubre del 2007, relativa a **al cost del projecte de la nova seu dels Arxius Nacionals**, (Reg. Núm. 1034).